

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg



Klacht	:	RKMO 21.027
Wet	:	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Instelling	:	Mondriaan
Datum binnenkomst klacht	:	6 augustus 2021
Datum hoorzitting	:	19 augustus 2021
Datum beslissing	:	19 augustus 2021

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg heeft zich beraden over de klacht van de heer X. (hierna te noemen klager), aan wie ten tijde van het indienen van de klacht op grond van een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel zorg werd verleend door Mondriaan. De klacht is gericht tegen de beslissing van onder andere de zorgverantwoordelijke de heer Y. (psychiater), hierna te noemen verweerder. Verweerder wordt tijdens de hoorzitting waargenomen door mevrouw Z. (psychiater).

1 PROCEDURE

De klachtencommissie heeft op 6 augustus 2021 een klaagschrift, gedateerd 5 augustus 2021 en inhoudende twee klachten, van klager ontvangen.

De psychiater en waarnemend zorgverantwoordelijke heeft de klachtencommissie op 12 augustus 2021 een verweerschrift en enkele stukken doen toekomen.

De patiëntenvertrouwenspersoon heeft namens klager op 19 augustus 2021 een toelichting op de klacht naar de commissie gestuurd.

Op dezelfde dag heeft een hoorzitting plaatsgevonden via beeldcommunicatie.

Partijen hebben ter zitting ieder voor zich hun standpunten mondeling toegelicht.

1.1 TERMIJN

Klacht 1 betreft een klacht als omschreven in artikel 10:3 Wvggz en heeft betrekking op een beslissing waarvan het gevolg actueel is, zodat de klachtencommissie gehouden is binnen 2 weken na ontvangst van de klacht ter zake een schriftelijke en gemotiveerde beslissing te nemen.

Deze termijn loopt af op 20 augustus 2021. Partijen hebben op 19 augustus 2021 een verkorte beslissing ontvangen.

2 KLACHTEN

- 1 Klager maakt bezwaar tegen de beslissing van de zorgverantwoordelijke hem in het kader van de verplichte zorg medicatie toe te dienen.
- 2 Klager maakt bezwaar tegen de manier waarop de medicatie bij hem wordt toegediend.

Tevens doet klager een verzoek tot schadevergoeding bij een gegronde klacht.

3 FEITEN

- Klager is in behandeling geweest bij het Fact-Team en sinds 2020 niet meer in zorg.
- De burgemeester heeft op 18 juli 2021 een crisismaatregel genomen ten aanzien van klager, voor de duur van drie dagen, te weten tot en met 21 juli 2021.
- Dezelfde dag is klager bij Mondriaan opgenomen en heeft klager een formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" ontvangen, waarin gemotiveerd staat aangegeven dat medicatie bij klager zal worden toegediend.



- Op 20 juli 2021 krijgt klager noodmedicatie (haldol 5 mg, promethazine 50 mg en Cisordinol acutard 75 mg i.m.) toegediend onder fors verzet. Later die dag accepteert klager eenzelfde depot.
- De Rechtbank Limburg heeft op 21 juli 2021 een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel verleend ten aanzien van klager voor de duur van 3 weken, te weten t/m 11 augustus 2021. Hierin is onder meer bepaald dat medicatie bij klager in het kader van verplichte zorg kan worden toegediend.
- Klager heeft op dezelfde dag een formulier "Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" ontvangen, waarin gemotiveerd staat aangegeven dat medicatie bij klager zal worden toegediend.
- Klager krijgt op 26 juli 2021 kortwerkende medicatie (haldol 5 mg, promethazine 50 mg en Cisordinol acutard 75 mg i.m.) toegediend.
- Op 27 juli 2021 wordt bij klager gestart met het toedienen van depotmedicatie Cisordinol 200 mg.
- De toediening van het depot bij klager wordt op 28 juli 2021 uitgesteld in verband met kaakstijfheid.
- Op 3 augustus 2021 krijgt klager noodmedicatie (Zyprexa 10 mg) toegediend, daarna wordt op 4 augustus 2021 gestart met Zypadhera 300 mg 1x per twee weken.
- Op 5 augustus 2021 heeft klager een verpleegkundige geslagen, heeft hij opnieuw noodmedicatie (haldol 5 mg en promethazine 50 mg) gekregen en is op 6 augustus met een ambulance naar een andere locatie gebracht en daar gesepareerd. Vervolgens heeft hij een "Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz)" ontvangen, waarin gemotiveerd staat aangegeven dat klager kan worden ingesloten, voor de maximale duur van 3 weken.

4 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1 STANDPUNT KLAGER

Het standpunt van klager komt, samengevat, neer op het volgende.

Klacht 1

Klager is het niet eens dat in zijn dossier staat vermeld dat hij suïcidaal is. Dit klopt volgens hem niet. Hij weet precies waar hij is, welke tijd het is, etc.. Ondanks dat krijgt hij medicatie tegen zijn wil. Daarnaast zorgt de medicatie ervoor dat klager ongezond wordt. Klager komt erg in gewicht aan, dat is naar mening van klager een bijwerking van het middel. Klager vindt dat hij niet ziek is en zeker niet psychotisch, wel is hij soms angstig. Eventueel wil hij op vrijwillige basis opgenomen zijn. Als hij dan angstig is kan hij naar zijn kamer gaan en rust pakken. Klager wordt rustig van meditatieoefeningen, creatief zijn, sporten en muziek. Dit zijn veel minder ingrijpende alternatieven dan medicatie. Door de medicatie raakt hij verward en dat maakt hem dan weer boos.

Klager wil eventueel wel melatonine accepteren voordat hij gaat slapen, andere medicatie wil hij niet. Ook is hij bang dat als hij een hoge dosis krijgt hij misschien raar gaat reageren. Hij wil stellig geen medicatie. In het begin heeft hij zich verzet, maar de afgelopen dagen niet meer. Hij gaat met de stroom mee, maar hij is het nog steeds niet met de medicatie eens.

Klager ziet geen doel in de verplichte zorg, hij is van mening dat ook op een andere wijze de stabiliteit van zijn toestandbeeld kan worden hersteld.

In de beslissing van de behandelaar wordt niet aangegeven welk middel, met welke frequentie en dosis en welke wijze van toediening van de medicatie men overweegt. Klager is een jong volwassene waarbij extra aandacht dient te zijn voor de lange termijn effecten die medicatie kan hebben op zijn lichaam. In het schriftelijke verweer zijn daarvoor geen aanwijzingen te vinden en gezien zijn leeftijd had verwacht mogen worden dat men aan de veiligheid en proportionaliteit uitdrukkelijk aandacht zou hebben besteed.

Of het proportioneel en veilig is lijkt daarmee onvoldoende beantwoord.



Klacht 2

Klager heeft inmiddels diverse injecties gehad en hij heeft zich hiertegen verzet omdat hij het hier niet mee eens is. Door meerdere personen werd hij hardhandig aangepakt en op bed gedrukt. Dit vindt klager geen goede en verantwoorde zorg. Hij wil graag rustig en respectvol benaderd worden en uitleg krijgen, en dat is op deze manier niet gebeurd. Hij vindt het vervelend dat hij wordt aangeraakt. Deze manier van aanpak zorgt voor veel pijn en verdriet bij klager. Klager is een vriendelijk en respectvol persoon die niemand kwaad zal doen. Door de overmacht waarmee hij wordt benaderd op deze afdeling heeft hij een angst ontwikkeld. Hierdoor voelt hij zich als persoon onderdrukt. In het behandelplan staat dat er op 19 juli 2021 een signaleringsplan is en dat een bejegeningplan is opgesteld op 7 augustus 2021. Klager betwijfelt of er tijdig aandacht is geweest voor de specifiek op klager gerichte aanpak om dwang en drang te voorkomen en of er een respectvolle professionele benadering heeft plaatsgevonden.

Klager verzoekt bij (een) gegronde klacht(en) om een schadevergoeding van € 150.000. Hij wordt gedrogeerd, er is sprake van machtsmisbruik, het systeem is fout en hij is hardhandig aangepakt. Hij heeft angst en overmacht en onderdrukking gevoeld door de manier waarop met hem is omgegaan. Ook vindt hij de medicatie onrechtmatig.

4.2 STANDPUNT OUDERS

Het standpunt van de ouders/curatoren komt, samengevat, neer op het volgende.

De ouders van klager vinden dat klager door de medicatie zodanig is opgeknapt dat zij weer met hem kunnen communiceren. Voor het functioneren van klager in het hier en nu vinden ouders medicatie nodig, bij voorkeur in zo'n laag mogelijk dosering. Zij begrijpen dat klager moeite heeft met de medicatie. Ook kunnen zij klager volgen in zijn klacht en dat hij daarmee een punt probeert te maken. De moeder heeft geholpen bij het opstellen van het bejegeningplan. Zij vindt dat klager een duidelijke uitleg nodig heeft in situaties die voor hem spannend en dreigend zijn. Daarnaast dient men rekening te houden met zijn problemen met lichamelijk contact.

4.3 STANDPUNT VERWEERDER

Het standpunt van verweerder komt, samengevat, neer op het volgende.

Klager is bekend met autisme en een verstandelijke beperking. Hij heeft in het verleden verschillende antipsychotica in depotvorm gehad. In 2020 is besloten te staken met de depotmedicatie bij klager vanwege de bijwerkingen en gezien de langdurige stabiliteit.

Voorafgaande aan de opname heeft klager het huis vernield, zijn buurvrouw met fysiek geweld bedreigd en er was sprake van slechte zelfzorg. Klager spreekt een vreemde taal en de muren zijn met bizarre teksten volgeschreven. Hij heeft het vaker over grotere geesten en is incoherent in zijn uitspraken. Klager heeft geen ziektebesef en -inzicht, vindt dat medicatie niet noodzakelijk is en dat de geest en het lichaam zonder medicatie kunnen herstellen.

Bij opname was bij klager sprake van een fors gedesorganiseerd psychotisch toestandsbeeld met verbale agressie. Klager weigert medicatie en eet en drinkt niet of nauwelijks. Door de psychose is het niet altijd mogelijk om met klager te communiceren omtrent de stand van zaken en de noodzaak om de psychofarmaca in te nemen. In de klinische setting weigert klager de aangeboden orale medicatie en de verwachting is niet dat hij deze vrijwillig zal gaan accepteren. De behandelaren zien dat medicatie wel lijkt te werken. Met momenten is klager akkoord gegaan met het toedienen van een depot. De zorgverantwoordelijke heeft een dossierstudie gedaan naar de historie van de medicatie van klager. Aan de hand daarvan is een keuze gemaakt voor de huidige medicatie. Daarbij wordt de medicatie zodanig bijgesteld dat klager zo min mogelijk last heeft van bijwerkingen.

Vanaf het begin van de opname tot nu is het volgens mevrouw Bollen een moeizaam proces geweest. Er zijn diverse escalaties geweest, waarbij klager het niet eens was met een kamerverwijzing. Hij weigerde terug te gaan naar zijn kamer en er ontstond daardoor een onveilige situatie voor medepatiënten en het personeel. Dit heeft een aantal keren geleid tot het toedienen van noodmedicatie. Op 5 en 6 augustus 2021 heeft klager een verpleegkundige in het gezicht geslagen,



waarop hij vervolgens is gesepareerd en naar een andere locatie moest worden vervoerd. Uiteindelijk is een bejegeningplan en een signaleringsplan gemaakt met behulp van ouders, waardoor klager nu op een kamerprogramma verblijft op de afdeling. Het is bekend dat klager niet aangeraakt wil worden, maar in noodsituaties zal dit toch nodig zijn.

5 OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

Klacht 1 is gebaseerd op artikel 10.3 Wvggz. De klachtencommissie is bevoegd van deze klacht kennis te nemen en klager is ontvankelijk in zijn klacht.

Klager heeft van zijn wettelijke bevoegdheid gebruik gemaakt om op grond van artikel 10.3 Wvggz een klacht in te dienen met betrekking tot de beslissing van de zorgverantwoordelijke (verweerder) inzake de toediening van de medicatie.

Derhalve zal de klachtencommissie zich moeten uitspreken over deze klacht en dient zij de beslissingen van verweerder aan de wettelijke criteria te toetsen.

Klacht 1

FORMELE TOETSING

Op grond van artikel 8:9 lid 3 Wvggz stelt de zorgverantwoordelijke de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg op schrift, voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering en stelt de geneesheer-directeur op de hoogte van de beslissing. De geneesheer-directeur geeft betrokkene, de vertegenwoordiger en de advocaat een afschrift van de beslissing en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon.

In de beschikking d.d. 21 juli 2021 van de rechtbank Limburg wordt ten aanzien van klager een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel verleend, waarin is opgenomen dat het toedienen van medicatie als maatregel kan worden getroffen in het kader van verplichte zorg.

Op 10 augustus 2021 heeft de Officier van Justitie bij brief gemeld dat hij een verzoekschrift voor een zorgmachtiging bij de Rechtbank Limburg heeft ingediend.

Volgens verweerder zijn met betrekking tot de verplichte medicatie de volgende formulieren, tevens toegevoegd bij de stukken, aan klager of zijn curator uitgereikt:

- Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz) d.d. 18 juli 2021 met betrekking tot het toedienen van medicatie.
- Informatie aan betrokkene over beslissing zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz) d.d. 21 juli 2021 met betrekking tot de toediening van medicatie.

De overhandiging van deze formulieren is door klager niet weersproken.

Op het formulier is vermeld waaruit de verplichte zorg zal bestaan en de gronden die in dezen van toepassing zijn, met de bijbehorende motivering.

Hiermee is komen vast te staan dat klager door de zorgverantwoordelijke voldoende op de hoogte is gesteld van zijn rechten en dat hij in de gelegenheid is gesteld contact op te nemen met de patiëntenvertrouwenspersoon en een klacht in te dienen, van welke gelegenheid hij gebruik heeft gemaakt. Aan het bepaalde in artikel 8:9 lid 3 Wvggz is aldus voldaan.

Ingevolge artikel 8:9 lid 4 Wvggz legt de zorgverantwoordelijke schriftelijk vast in het dossier of betrokkene ter zake van een jegens hem genomen beslissing tot toepassing van verplichte zorg tot een redelijke waardering van zijn belangen in staat is. Op beide formulieren is vermeld dat de zorgverantwoordelijke klager niet wilsbekwaam acht ten aanzien van de betreffende beslissing.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg



Daarnaast zijn de ouders van klager als curator aangesteld en zijn zij op de hoogte van de behandeling. De klachtencommissie heeft geen redenen om aan te nemen dat niet voldaan is aan het bepaalde ex artikel 8:9 lid 4 Wvggz.

Ten aanzien van de door klager aangevochten beslissing van de zorgverantwoordelijke tot het toedienen van de medicatie bij klager overweegt de klachtencommissie voorts als volgt.

TOETSING AAN ERNSTIG NADEEL CRITERIUM

Klager stelt dat er geen sprake is van gevaar of ernstig nadeel in de zin van de Wvggz. Naar zijn mening is hij niet psychotisch.

De klachtencommissie acht klagers stelling tegenover de gemotiveerde betwisting door verweerder, zoals hierboven weergegeven, niet aannemelijk. Uit hetgeen is vermeld in de beschikkingen van de burgemeester en de rechtbank Limburg, het behandelplan, het zorgplan, de medische verklaring, de informatie over de beslissingen over de verplichte zorg, de rapportage alsmede gelet op de toelichting van de waarnemende zorgverantwoordelijke ter zitting is, naar het oordeel van de klachtencommissie, genoegzaam gebleken dat er wel degelijk sprake is van ernstig nadeel, met name voor klager zelf, maar ook voor zijn omgeving.

Uit de stukken die verweerder heeft voorgelegd blijkt dat bij klager sprake is van autisme en een verstandelijke beperking. Bij opname is sprake van een fors gedesorganiseerd psychotisch toestandsbeeld met verbale agressie en is momenteel nog steeds een floride psychotisch toestandsbeeld bij klager waarneembaar. Klager heeft zijn eigen woning vernield en zijn buurvrouw met fysiek geweld bedreigd. Op de afdeling was er sprake van dreigende verbale en fysieke agressie waardoor meerdere keren ingegrepen moest worden middels noodmedicatie en ook is hij op 6 augustus 2021 gesepareerd nadat hij een verpleegkundige had geslagen.

Klager spreekt over geloofsovertuigingen en met momenten is hij verhoogd associatief. Hij ontkent suïcidaal te zijn, geeft te kennen dat god zijn levenspad bepaalt en dat hij de voorbestemde paden door god niet mag verbreken. Klager ontkent het gebruik van middelen, terwijl er wel een vermoeden is dat middelengebruik geleid heeft tot de decompensatie. Daarnaast wilt klager zich veelvuldig douchen, gemiddeld eenmaal per dag een uur tot driemaal per dag een uur. Door gevaar voor uitputting vanwege verminderde intake, onrust, verminderde slaap en verwardheid is noodmedicatie nodig geweest.

Het ernstig nadeel bestaat uit: lichamelijk letsel (beperkte voedselinname), psychische schade, oproepen van agressie bij anderen, gevaar voor anderen (buurvrouw) en goederen en maatschappelijke teloorgang (vernietiging huis, verwaarlozing).

Naar het oordeel van de klachtencommissie heeft verweerder, zoals hiervoor overwogen, niet alleen aannemelijk gemaakt dat er een risico bestaat dat klager zichzelf en zijn omgeving ernstig nadeel berokkent, maar ook dat dit een rechtstreeks gevolg is van klagers geestesstoornis. Tegenover de ontkenning van klager heeft verweerder ter onderbouwing van zijn standpunt voldoende argumenten naar voren gebracht. Op grond daarvan onderschrijft de klachtencommissie de beslissing van verweerder, dat het toedienen van medicatie bij klager in de gegeven situatie noodzakelijk is.

Voorts dient het toedienen van medicatie te voldoen aan de eisen van effectiviteit, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid en dient de in verband daarmee te volgen procedure met de benodigde zorgvuldigheid te zijn gewaarborgd.

TOETSING AAN EFFECTIVITEITSCRITERIUM

Het doel van de behandeling is het stabiliseren van het toestandsbeeld van klager en het laten afnemen van de psychotische klachten waardoor vervolgbehandeling mogelijk is of behandeling op een niet-gesloten afdeling.

De klachtencommissie is van oordeel dat een behandeling met een antipsychoticum effectief is, omdat antipsychotische medicatie een wetenschappelijk bewezen effect heeft op psychotische symptomen en



de psychotische stoornis met bijbehorende symptomen bij klager in het verleden heeft doen afnemen. Verweerder heeft bij klager een floride psychotisch toestandsbeeld waargenomen, waarbij het vermoeden is dat het stoppen van medicatie, mogelijk in combinatie met middelengebruik, geleid heeft tot een verslechtering van zijn toestandsbeeld. Het is bekend dat recidiverende psychoses zelf een schadelijk effect hebben op het cognitieve functioneren van een patiënt, daarom is het van belang dat deze steeds in toenemende mate van ernst terugkerende psychoses worden voorkomen. Zonder de toediening van medicatie zal het toestandsbeeld van klager niet verbeteren en zal zijn psychotische ontregeling niet afnemen. Voorts kan hij in de huidige situatie geen vervolgstappen in de behandeling zetten, terwijl daarnaast voorkomen moet worden dat hij zich zelf zal verwaarlozen of dat hij agressief wordt naar derden of goederen.

De commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot de conclusie dat de maatregel ten aanzien van het toedienen van medicatie aan de eis van effectiviteit beantwoordt.

TOETSING AAN PROPORTIONALITEITSCRITERIUM

De klachtencommissie overweegt dienaangaande als volgt. Klagers toestandsbeeld is van dien aard dat ziektebesef en -inzicht volledig ontbreken, waardoor hij medicatie weigert. Zonder een behandeling met antipsychotica zal het toestandsbeeld van klager niet verbeteren, waarbij de kans aanwezig is dat hij anderen en zichzelf ernstig nadeel toebrengt. Nu het toestandsbeeld van klager maar beperkt is verbeterd en de verwachting is dat hij medicatie zal blijven weigeren, is de klachtencommissie van oordeel dat in de geschetste omstandigheden de toediening van medicatie een proportioneel middel is om het ernstig nadeel te doen wegnemen en het toestandsbeeld van klager zodanig te doen stabiliseren en verbeteren, dat de veiligheid op de afdeling kan worden gewaarborgd en dat hij in staat zal zijn de volgende stap in de behandeling te zetten. De mededeling van klager dat hij besloten heeft "mee te gaan in de stroom" doet aan dit oordeel niet af, aangezien geenszins is gebleken dat daarmee van een stabiele en meewerkende houding sprake is. Tevens dient vermeld te worden dat klager gezegd heeft het oneens te zijn met medicatiegebruik c.q. toediening en zonder dwang de medicatie zal staken. Ook de ouders/curatoren van klager hebben een positief effect van de ingezette medicatie geconstateerd.

Zonder behandeling zal het toestandsbeeld van klager niet verbeteren en zal de opname onredelijk en onnodig lang duren.

De commissie concludeert dan ook dat de jegens klager genomen maatregel van het toedienen van medicatie voldoet aan de eis van proportionaliteit.

TOETSING AAN SUBSIDIARITEITSCRITERIUM

Bij het beperken van de bewegingsvrijheid dient, indien en voor zover mogelijk, het voor de patiënt minst ingrijpende middel te worden toegepast.

Gebleken is dat klager medicatie weigert. Momenteel staat hij toe dat de medicatie toegediend wordt, maar zonder dwang zal hij stoppen met de medicatie, zoals blijkt uit zijn uitlatingen en ook eerder is gebeurd, met als gevolg dat zijn toestandsbeeld zal verslechteren en de veiligheid op de afdeling niet meer kan worden gewaarborgd. Gezien zijn beperkte ziektebesef en -inzicht kan verweerder geen ander, lichter middel inzetten.

Het toedienen van medicatie is geïndiceerd, daar de bij klager waargenomen psychotische symptomen niet vanzelf overgaan en een onthouding van antipsychotica zal leiden tot een verslechtering van zijn toestandsbeeld, met alle gevolgen van dien. Op grond hiervan kan de klachtencommissie verweerder volgen in zijn beslissing een antipsychoticum als medicatie in te zetten. In het verleden is gebleken dat gebruik van medicatie tot een gewenst effect heeft geleid.

Thans is de situatie van dien aard dat klager zodanig ontregeld is geraakt dat hij zijn woning heeft vernield, dat hij een buurvrouw bedreigd heeft met fysiek geweld, dat hij zichzelf verwaarloost en uitput. Daarnaast heeft hij op de afdeling zodanig gedrag vertoond dat hij een aantal keer noodmedicatie toegediend heeft gekregen en voor een aantal dagen moest worden gesepareerd.



Er blijft, naar het oordeel van de klachtencommissie, verweerder in de gegeven situatie, waarin klager weigert medicatie te accepteren en dit ook in de toekomst niet is te verwachten, niets anders over dan het toedienen van medicatie als verplichte zorg, voor zover hij dit geïndiceerd acht.

De commissie is van oordeel dat daarmee in dezen aan het subsidiariteitsvereiste is voldaan.

TOETSING AAN VEILIGHEIDSCRITERIUM

Gelet op de soms ernstige bijwerkingen van medicatie is het van belang dat de mogelijk blijvende schade als gevolg van het (langdurige) gebruik van psychofarmaca wordt meegewogen. Terughoudendheid bij het voorschrijven van medicatie is geboden aangezien de medicatie niet bij alle patiënten effectief blijkt, maar wel gepaard kan gaan met ernstige en langdurige bijwerkingen. Ook hierbij geldt dat het bij de keuze van verplichte zorg van groot belang is om rekening te houden met de ervaringen van betrokkene zelf met het gebruik van verschillende medicijnen en diens afwegingen over nut en nadeel van verschillende vormen van medicatie serieus te nemen.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat klager in het verleden bijwerkingen van het gebruik van antipsychotica heeft ervaren en dat daarom is gestopt met de medicatie. Het vermoeden is dat de decompensatie van klager te wijten is aan het staken van de medicatie. Tijdens de huidige behandeling zijn er bijwerkingen, te weten kaakstijfheid, opgetreden, maar is verweerder hiermee adequaat omgesprongen en heeft zijn beleid aangepast. Verweerder heeft ook een dossierstudie uitgevoerd ten aanzien van de medicatie van klager om zodoende tot een goede keuze te kunnen komen. De klachtencommissie leidt uit het bovenstaande af dat verweerder aandacht heeft voor de door klager genoemde bijwerkingen c.q. klachten en deze serieus neemt.

De klachtencommissie oordeelt dat aldus is voldaan aan het veiligheidsvereiste.

De klachtencommissie komt op grond van het bovenvermelde tot het oordeel dat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

Klacht 2

Klager stelt dat de manier waarop de medicatie op 20 juli 2021 bij hem is toegediend met veel geweld gepaard is gegaan. Zij hebben hem met veel verpleegkundigen vastgepakt en op het bed gedrukt. Klager heeft hier veel moeite mee en heeft zich dan ook verzet. Volgens mededeling van verweerders is er in het bejegeningplan rekening mee gehouden dat klager moeite heeft met situaties waarin men hem aanraakt. Dat zij daar begrip voor hebben en waar mogelijk handelen conform het bejegeningplan, maar dat het in situaties van het onder fysiek verzet van het toedienen van medicatie, niet anders kan dan dat hij wordt aangeraakt.

De klachtencommissie begrijpt dat klager moeite heeft met de overmacht waarop hij is vastgepakt en op het bed is gedrukt. Op het moment dat een patiënt medicatie toegediend moet krijgen, dient dit met grote zorgvuldigheid te worden gedaan. Indien een patiënt zich verzet en er een dreiging is dat de patiënt fysiek geweld gaat gebruiken, dient de veiligheid van patiënt en het verpleegkundig team te zijn gewaarborgd. Dit kan alleen indien de patiënt zodanig wordt vastgepakt dat hij de verpleegkundigen niet kan bezeren en andersom. De verpleegkundigen hebben hiervoor een speciale training gevolgd.

Gebleken is dat klager ten tijde van het toedienen van de medicatie geen medewerking wilde verlenen en zich fors heeft verzet. Door met overmacht klager te benaderen, heeft volgens de klachtencommissie het verpleegteam zorgvuldig gehandeld en hebben de verpleegkundigen de veiligheid weten te waarborgen. Niet gesteld of gebleken is dat klager daarbij (ernstige) fysieke schade heeft opgelopen. Dat dit op deze manier moest gebeuren is te wijten aan het toestandbeeld van klager. Inmiddels vindt het toedienen van de medicatie zonder overmacht en geweld plaats omdat klager zich niet meer verzet.

De klachtencommissie is van oordeel dat klacht 2 ongegrond is.



6 SCHADEVERGOEDING

Klager heeft op 6 augustus 2021 de klachtencommissie verzocht om bij gegrondverklaring van zijn klacht(en) toekenning van een passende schadevergoeding wegens de schade die hij naar zijn zeggen heeft geleden.

Daargelaten de vraag of het toedienen van medicatie bij Mondriaan op zich als schadeveroorzakende gebeurtenis aan een verzoek tot schadevergoeding ten grondslag kan worden gelegd, is er in casu geen aanleiding voor het toekennen van schadevergoeding. Daartoe is redengevend dat de klacht van klager, zoals hiervoor onder 5 reeds is weergegeven, ongegrond zal worden verklaard, zodat zijn verzoek om schadevergoeding moet worden afgewezen.

7 BESLISSING

De klachtencommissie:

- verklaart beide klachten ongegrond;
- wijst het verzoek tot schadevergoeding af.